

Nillies_LoveLetters.ttf

Nillie's Love Letters

À Á Ç Ç Ç Ç Æ È É Ë Ë Ï Ï Ç Ç Ç Ç Í Í Õ Õ Ò Ò Ò Ò Ð Ð Ð Ð Ñ Ñ Ñ Ñ Ó Ó Ó Ó Ò Ò Ò Ò Ð Ð Ð Ð Ñ Ñ Ñ Ñ Ò Ò Ò Ò Ñ Ñ Ñ Ñ Ñ Ñ Ñ Ñ

á á á á á á á á é é é é é é é í í í í í í ó ó ó ó ó ó ó ó ò ò ò ò ð ð ð ð ñ ñ ñ ñ ñ ñ ñ ñ

02 3 6 7 8 9

- , ? , -

V Cézarei žil istý muž menom Kornélius, stônik kohorty, zanej Italčák. Bol nábožný a bohabojný s celým svojím domom. Dával veda a almuzien ľudu a ustavične sa modlil k Bohu. Raz akoraz tretej hodiny popolušni videl jasne vo videní Božieho anjela, ako prichádzajú k nemu a oslovujú ho: „Kornélius!“ Ale on na neho bladel a prelaknutý povedal: „Čo je, pane?“ Odpovedal mu: „Totej modlitby a tejto almuzinej opustili pred Božiu bránu a on si na ne spomenul. A teraz pošli mužov do Jippe a zavolaj si Šimona s priumením Peter: býva u istého Šimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ Keď anjel, čo s nim hovoril, odšiel, zavolal si dvech služob a nábožného vojaka z tých, čo mu boli predriadeni, osetku im porozprával a poslal ich do Jippe. Na druhý deň, keď bol na ceste a blízko sa k mestu, Peter oysiel okolo poludnia na strechu modlit sa. Keď ohyblal, dcael ješt. Kým mu pripravovali, padol do ograzenia. Videl otvorené nebo a vystupovať akusi nádoba, ako veké prestieradlo, spisťané za istý rohy na zem. Bol o nej osetky druhý stočeniac, zemplasco a nebeské otáčiac. I zaznel mu blas: „Peter, ostat, zabíjaj a jedz!“ Ale Peter povedal: „Nikajm ľinom, pane, ved som nikdy nejdol nič poskomene a neisté.“ Ale blas sa mu ovial znova, druhý raz: „Čo Boh vciel, ty nerazivaj poskomením.“ Toto sa opakovalo tri razy a hned bola nádoba zatačia do neba. Kým bol Peter o rozpaloch, čo to bol za ukaz, ktorý videl, zastali pri bráne muži, ktorých poslal Kornélius, a dopýčiali sa na Šimona dom. Zavodali a pytali sa, či tam býva Šimon s priumením Peter: Ako Peter premýhal o videní, Duch mu povedal: „Ukádajú tă troje muži. Vstan teda, zid' dolu a bez očkania chod' s nimi, lebo som ich ja poslal.“ Peter zásiel k mužom a povedal: „Ja som ten, ktorého ukázate. Kočli čomu ste príšli?“ Oni povedali: „Stônik Kornélius, spravodlivý a bohabojný muž, ktorému celý židovský národ opäťova svedectvo dostal pokyn od svätého anjela aby si tu pozval do domu a ojociul tejto slová.“ Zavodil ich teda dnu a počkoval. Na druhý deň ostal a siel s nimi a niektorí bracia z Jippe ho sprečádzali. V ďalší deň príšiel do Cézarey. Kornélius ich už čakal spolu s pozvanými prietenými a najblížšimi priateľmi. Keď Peter prichádzal, Kornélius mu oysiel o istrety, padol mu k noham a poklonil sa. Ale Peter ho zdrohol a povedal mu: „Vstan, aj ja som len ľivel.“ Ako sa s ním rozprával, oysiel dnu a nasiel tam mnoho obrazovédených. I povedal mi: „V ciete, že Žid sa nesmie spolciť ani strebit s cudzincom. Ale mne Boh ukázal, že nemám nikoho nazívat poskomením alebo neistým ľudekom. Preto som príšiel bez očkania, keď ste ma pozvali. A pytam sa, kočli čomu ste ma pozvali?“ Kornélius povedal: „Sú to istý dňi práce o túto hodinu, čo som sa o tretej hodine popolušni modlil vo svojom dome. Tu preto manu zastal muž o bielem závere a povedal mi: „Kornélius, tejto modlitbe je opísaná a Boh si spomenul na tejto almuzine. Pošli teda do Jippe a zavolaj si Šimona s priumením Peter: býva o dome garbiara Šimona pri mori.“ Keď som teda poslal po teba a ty si dobre uvodil,

že si príšiel. A teraz sme my osetci tu pred Božou boárou, aby sme oprocuili osetku, čo ti Pán prikázal."

Kedy Peter otvoril istu a povedal: „Kozaj poznávam, že Boh nenadzíza nikomu, ale o každom národe mu je milý ten, kto sa ho bojí a ktorá spravodlivo. Synom Israela vyslal slovo a viesťoval pokoj skrze Ježísa Krista; on je Pánom osetkých. Vý viete, čo sa počinúc od Galilej po krste, ktorý klásal Ján, diaľo po celej Judei; ako Boh pomáhal Ježísa z Nazareta Duchom Svätym a moču a on chadol, dobre robil a udržoval osetkých posadnutých diablon, lebo bol s ním Boh. A my sme soetkami osetkého, čo urobil o judejskej krajinе i o Jeruzaleme. Ale zavesili ho na drevo a zabili. Boh ho treteho dňa ozkriesil a dal mu, aby sa zjavil - nie osetkemu ľudu, ale soetkom, ktorých Boh oopred uročil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvičení jedli a pitli. A prikázal nám, aby sme ľudu klásali a dosvedčovali, že to jeho Boh ustanoviť za súdu živých i mŕtvych. Jemu odkávajú osetci proroci soedectvo, že pre jeho meno dosiahne odpustenie kriechov každéj, kto o neho verí.“ Kým Peter toto hovoril, vstúpil Duch Svätý na osetky, čo počívali slovo. A veriaci z obrezy, čo príšli s Petrom, časli, že sa dar Ducha Svätého vyliaľ aj na nich, lebo ich počuli hovoriť jazykmi a celebit Boha. Kedy Peter povedal: „Možé ešte niekto zabrániť, aby boli vodru pokrstení ti, čo dostali Ducha Svätého tak ako my?“ A rozházať ich pokrstiť o meno Ježísa Krista. Potom ho prosili, aby u nich niekolko dní zostal.
